

ИКОНОМИЧЕСКИ ИЗВЕСТИЯ

НЕПЕРИОДИЧНО И БЕЗПЛАТНО ИЗДАНИЕ НА ВАРНЕНСКАТА ТЪРГОВСКО-ИНДУСТРИАЛНА КАМАРА

Д-ръ Н.

Мостренитѣ панаири въ Варна. Инициативата отъ 1932 год. за организирането на Промислената изложба въ Варна се указа напълно целесъобразна за българския стопански животъ и въ скоро време можа да се разрастне до голѣми размѣри.

Целитѣ, които Варненскиятъ мостренъ панаиръ преследва, сж:

1. Чрезъ ежегодно излагане произведенията на мѣстната промишленостъ, земледѣлие и скотовѣдство да се демонстрира стопанската мощъ на българското национално производство и да се даде възможностъ на заинтересованитѣ да сключатъ сдѣлки възъ основа на представенитѣ мостри.

2. Да се използва голѣмия притокъ на лѣтовници отъ чужбина и България и се демонстрира успѣшно предъ тѣхъ стопанскитѣ възможности на националното ни производство. Посетителитѣ отъ чужбина проявяватъ интересъ не само къмъ националния ни и културенъ битъ, но и къмъ стопанскитѣ особености на страната ни.

3. Варненскиятъ мостренъ панаиръ ще изиграе голѣма роль за поддържане българския националенъ духъ. Варна е граниченъ градъ, както и предверие на едно треста хилядно население, откъснато отъ отечеството си.

4. Да даде възможностъ за засилване на стопанския туризъмъ въ България, като издействува обичайнитѣ панаирни намаления по чуждестраннитѣ превозни мрежи за всички посетители отъ странство, които презъ време на панаира ще посетятъ Варна. Последното е вече възможно, понеже Варненскиятъ мостренъ панаиръ е приетъ като членъ на Съюза на Международнитѣ панаири въ Милано

5. Тенденцията на развитието е, да се обхванатъ въ изложбенитѣ сгради на Варненския мостренъ панаиръ произведенията и на голѣма частъ отъ държавитѣ, които търсятъ прѣкъ контактъ съ българския стоковъ обмѣнъ.

За организирането на първитѣ три изложби-панаири се изразходва общо само 115,000 лв. обществени срѣдства, което показва, че Варненскитѣ мострени панаири иматъ стопанско оправдание, понеже сж въ състояние безъ чужда помощъ да осигурятъ съществуванетоъ си. Ако Варненскиятъ панаиръ не бѣше се видялъ принуденъ да предлага на изложителитѣ безплатни щандове, излишецитѣ отъ мостренитѣ панаири въ Варна щѣха да бждатъ вече достатъчни за започване на специални изложбени сгради. Стопански инициативи, подети само поради широко отпуснати субсидии, ще изгаснатъ, щомъ се оставятъ да се крепятъ на собствени срѣдства.

Варна има всички естествени условия за единъ ежегоденъ въ края на лѣтото и началото на есенята панаиръ, още повече, че, е въ състояние да осигури удобното настаняване на чужди и наши посетители. Никой градъ въ България, включително и столицата ни, не може да съпер-

ничи на Варна въ това ѣ предимство. Благодарение на курорта, въ Варна се създадоха добри условия за масово настаняване, даже и на претенциозни посетители.

Мѣстоположението на града, като курортенъ и пристанищенъ пунктъ осигурява развитието на панаира и въ международенъ мащабъ. Чуждестраннитѣ изложители, следъ като бждатъ привлечени да взематъ участие наредъ съ българскитѣ, биха могли да приценятъ и възможността за складиране на стоки въ Варна съ цель предлагането имъ на близко източнитѣ пазари. По този начинъ може да се подготвятъ условията и за една бждеща свободна зона въ България.

Варненското пристанище ще улесни въ голѣма степенъ разширяването на мострени панаиръ. Чужденцитѣ изложители, освенъ възможността да взематъ участие чрезъ панаирни сгради, биха могли да се явятъ и съ изложбени параходи. Само късно изпратенитѣ покани до изложителитѣ въ странство, осуетиха тѣхното участие въ IV-ия мостренъ панаиръ.

Естественниятъ развой на Варненския панаиръ е много насърчителенъ. Сравнителнитѣ таблици на досегашнитѣ изложби-панаири показватъ постоянно увеличление на изложители. Сжщо и реализирани сдѣлки сж напълно задоволителни. Една отъ голѣмитѣ спънки за правилния прогресъ на тази стопанска и културна инициатива се явява подражателното увлечение на нѣкои български градове, които правятъ опита да спънатъ Варненския панаиръ чрезъ извяване на претенции за ограничаване на последния и превръщането му въ една локална изложба, въ която да се показва предъ посетителитѣ само естеството на изложенитѣ мостри, безъ да се даде възможностъ на изложителитѣ да сключватъ сдѣлки възъ основа на наличнитѣ мостри. Почти всички доводи, които се лансиратъ за тази теза, сж неоснователни. Никого ръководителитѣ на Варненския панаиръ не биха правили въпросъ, дали фирмата на последния трѣбва да бжде „панаиръ“, или „изложба“, ако българската общественостъ не бѣше сезирана отъ Министерството на Народното Стопанство съ единъ проектъ за законъ наредба, споредъ който се опредѣля сжщността на терминитѣ панаиръ и изложба. При панаиръ може да се рекламира и продава възъ основа на изложенитѣ мостри, както е било при четиритѣ Варненски панаири, въпрѣки че нѣкои отъ тѣхъ, поради скромностъ, сж били обявявани като „изложба“ и „изложба-панаиръ“. При изложба, била тя обща или частична, сключването на сдѣлки не ще се позволява.

Мнението, да бжде дадено монополно право за организиране на единственъ панаиръ на нѣкой градъ, който преди 10 или 40 години ималъ мостренъ панаиръ съ известенъ мащабъ, е несериозенъ мотивъ. Сжщо така несериозенъ възгледъ е, че България, понеже е малка страна, не трѣбва да има по вече отъ една подобна стопанска инициатива, гѣй като тя стопански иници-

тиви не трябва да бъдат реализирани съ задължаване на българските стопански дейци за участие, или пък да бъдат крепени по изкуствен начинъ съ широко дадени субсидии.

Належащо е сериозно проучване на доводите за и против поддържането на панаира въ Варна. Желателно е, когато въпроса се разглежда по принципъ, да се събератъ всички данни за и против изнасянето на панаиръ въ Варна, безъ да се държи сметка за публично направени декларации отъ нѣкои обществени фактори. За Варненските панаири отъ 1932, 1933, 1934 и 1935 год. има цѣла редица отъ изявления на бивши министри, които сж обещавали най-широка подкрепа и сж изказвали желание, тази инициатива, лансирана и реализирана за първи пътъ въ Варна, съ оформенъ вече характеръ, да продължи, понеже допринесе за преуспѣването на Българския стопански животъ.

Всѣки безпристрастенъ наблюдателъ остава очуденъ отъ равнодушието, съ което обществени фактори въ София и другаде се отнасятъ къмъ тази стопанска инициатива на Варна, въпрѣки че правителства и министерства се показватъ щедри, когато има да се изпратятъ представители, или вземе участие въ чуждестранни международни панаири. Безъ да искаме да намаляваме голѣмото стопанско значение отъ подобно участие на България въ чуждите панаири и изложби, трѣбва да подчертая, че ние отиваме да търсимъ любопитна публика въ чуждите държави, а не искаме да дадемъ нѣщо организирано на сжщитѣ тия хора, които сж дошли вече въ нашето отечество. Отъ насъ зависи да запознаемъ многото хиляди чужденци съ продуктите на българската земя, за които сме принудени да търсимъ пазари въ чужбина. Какви сж експортните ни възможности, ще могатъ да се констатиратъ и евентуално използватъ при посещението на единъ подреденъ панаиръ въ Варна, който, ако не бѣше на лице, трѣбваше въ името на добре разбранитѣ български интереси да се създаде.

Излишно е да подчертавамъ, че и въ културно стопанските прояви, къмъ които спада Варненскиятъ мостренъ панаиръ, трѣбва да има приемственостъ, независимо отъ лицата, които сж се нагърбили съ ръководството на респективния държавенъ ресоръ. Тѣжно впечатление се добива като се отвори златната книга на Мостренин панаиръ, пълна съ одобрителни слова на досегашни ръководители на Българския стопански животъ, посетили панаиритѣ въ Варна и се сравняватъ съ създаденитѣ спжнки за бъдещето развитие на тази инициатива.

* * *

Английски финасовъ актъ за адвалорното мито:

1. Въ изпълнение на законитѣ въ сила, когато стокитѣ се облагатъ съ мито върху тѣхната стойностъ, ще се счита, че стойността на всѣка внесена стока е цената, която би се получила за нея при продажбата ѝ на открития пазаръ по време на внасянето ѝ, и митото ще се плати върху тая стойностъ, ако тя се одобри и възприеме отъ комисаритѣ.

2. За да се изчисли горната цена ще се счита за прието:

а) че стокитѣ, подлежащи на оценка, ще се предадатъ на купувача въ пристанището или мѣстото на внасянето, като превоза, осигуровката, комисионната и всички други тегоби и странични раз-

носки при сключването на договора за продажба и при предаването на стоката въ това пристанище или мѣсто (съ изключение на митата) сж били платени отъ продавача;

б) че единствената целъ на продажбата е да се получи цената на казаната стока;

с) че нито продавача, нито кой да е отъ съдружницитѣ му въ търговията има какъвто да е интересъ, прякъ или косвенъ, въ следващата пре-продажба или разполагане съ казанитѣ стоки и

д) че не е имало и не ще има никакви други търговски връзки между продавача и купувача, независимо отъ това дали тия други връзки сж създадени съ договоръ или другоаче, освенъ връзката, произтичаща отъ продажбата на казанитѣ стоки.

3. Ако стокитѣ, които подлежатъ на оценка, сж изработени споредъ едно патентувано изобретение или сж стоки, къмъ които е прилепено едно регистрирано изображение, ще се счита, съ целъ да се изчисли горекананата цена, че купувача не е притежателъ на патента или собственикъ на регистрираното изображение, и не е платилъ никаква сума или далъ нѣкаква облага, въ форма на премия или другоаче въ връзка съ патента или изображението, и ще има право да разпореджа съ стокитѣ, свободенъ отъ каквото да е ограничение що се отнася до патента или изображението, следъ като е заплатилъ цената на стоката.

4. Когато една търговска марка е използвана въ Съединеното Кралство за стоки отъ вида и описанието на стокитѣ, подлежащи на оценка, и целта ѝ е да се означатъ, че стокитѣ, за които тя ще се използва, сж отъ единъ чуждестраненъ снабдителъ (или отъ лице на което той е прехвърлил търговията, въ връзка съ която търговската марка се използва), отъ какъвто сж и стокитѣ, които подлежатъ на оценка — то, за да се изчисли горекананата цена, ще се счита, че тия стоки ще се продаватъ подъ тази търговска марка, освенъ ако бжде доказано предъ комисаритѣ, че стокитѣ не сж били продавани подъ тая марка отъ чуждестранния снабдителъ, или всѣко друго такова лице, което е казано по-горе.

5. За пояснение на тоя отдѣлъ (10):

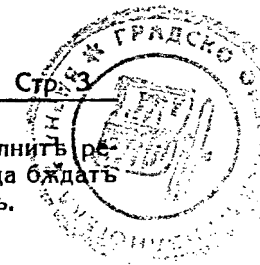
а) ще се счита, че две лица сж съдружници въ една търговия ако, прѣмо или косвено, всѣки отъ тѣхъ има нѣкакъвъ интересъ въ работата или двамата иматъ единъ общъ интересъ въ нѣкаква работа или притежание, или нѣкое трето лице има интересъ въ работата или собственостъ на всѣки единъ отъ тѣхъ.

б) израза „чуждестраненъ снабдителъ“ въ връзка съ всѣка стока, подлежаща на оценка, означава всѣко лице произвело, фабрикувало, отбрало или занимало се съ тия стоки и предложило ги за продажба вънъ отъ Съединеното Кралство, и включва всѣко друго лице, съдружникъ въ работата му.

с) израза „търговска марка“ включва едно търговско име и характерния външенъ видъ (опакровка, украса, цвѣтъ и пр.).

6. Подотдѣлитѣ (1) и (2) отъ отдѣлъ 15 на , ще престанатъ да иматъ законна сила, и подотдѣлитѣ (3) и (4) отъ сжщия отдѣлъ (които се отнасятъ до наредбитѣ) и отдѣлъ 16 отъ този (който се отнася до разрешаване на спороветѣ по оценката) ще иматъ сила за целитѣ на този отдѣлъ, както тѣ иматъ сила за на казания отдѣлъ петнадесети.

* * *

Въ известията на германско-българската търговска камара намираме следните сведения относително вноса на плодове въ Германия.

Отъ сжбота, 7 септември 1935, влезе въ сила наредбата за допущане на неограниченъ по количество вносъ на плодове отъ България. Контролното бюро за градинарски произведения бѣ издало досега разрешения за вносъ на грозде отъ България въз основа на количествата на българския вносъ презъ 1933 год. и то на фирми които сж внасяли българско грозде презъ 1933 год. Споредъ тази преценка до днесъ притежаватъ разрешения за сравнително малки количества около 40-50 фирми въ цѣла Германия. Отъ днесъ, 9 септември 1935, контролното бюро на градинарски произведения започва издаването на разрешения за количества, които отговарятъ на предлаганията отъ България, на всички фирми които презъ 1933 и 1934 год. сж внасяли грозде въ Германия. Камарата ни изпрати постѣпки предъ контролното бюро за издаване разрешения и на фирми, които презъ миналитѣ години не сж внасяли грозде отъ България. Такива фирми имаме главно въ западна и южна Германия, Рейнската областъ и Вестфалия, кждето порано се внасяше въ изобилие стока отъ Франция, Италия и Испания.

Пазара на грозде въ Германия. Поради съществуващитѣ досега прѣчки въ Германия не можа да се внесе значително количество Чаушъ. Чаушъ се внесе до сега въ Берлинъ, Дрезденъ, Бреслау и другаде. Търсенето да грозде на германскитѣ пазари е задоволително, тъй като довозитѣ отъ Италия не сж голѣми и постепено намаляватъ. Довозитѣ отъ Югославия сж сравнително малки поради прѣчкитѣ, които югославянскитѣ фирми срещатъ при превода на сумитѣ. Тази година Гърция излезе за първи пѣтъ на пазара съ по-големи количества. Гръцка стока се изпраща главно въ Берлинъ, Хамбургъ, Бреслау, Дрезденъ, Лайпцигъ и въ южна Германия. Гръцкото грозде е много добро и реализира сжщитѣ цени като българското. Унгарската реколта на грозде не е задоволителна, затова и количествата които пристигатъ сж срѣдни. Испания изпраща ограничени количества въ южна и западна Германия. Въ Берлинъ, Саксония и въ източна Германия нѣма испанска стока. На 7 септември 1935 год. е пристигнало за първи пѣтъ грозде отъ Португалия въ Хамбургъ. Пристигнали сж 9300 сандѣчета по $7\frac{1}{2}$ —8 кгр., които се продаватъ отъ 3,50—3,75 рмк. за сандѣчето бруто за нето. Поради затрудненията въ стокообмѣна между Ромъния и Германия (44% допълнително адвалорно мито) до сега нѣма пристигания на плодове отъ Ромъния

Днесъ, на 9 септември, пристигна въ Берлинъ първия вагонъ Афузали и реализира една цена отъ 58—64 рмк. за 100 кгр. бруто за нето. По сжщата цена се продава и много доброкачествения Чаушъ отъ Фердинандово. Ценитѣ засега сж твърди, понеже довозитѣ сж слаби. Въ следущитѣ дни се очаква увеличение на довозитѣ отъ България, което ще доведе вѣроятно до едно малко спадане на ценитѣ.

Германски опити за превозъ на плодове съ хладилни вагони. Германскитѣ държавни железници сж направили преди известно време опити за транспортъ на плодове въ хладилни вагони съ различни системи на охлаждане. Тѣзи опити още продължаватъ. Сравняватъ се различнитѣ хладителни методи. Бързото охлаждане на плодоветѣ чрезъ впускане на студенъ въздухъ въ

вагона е дало добри резултати. Окончателнитѣ резултати отъ тѣзи опити още не могатъ да бждатъ съобщени, понеже опититѣ продължаватъ.

* * *

Българската царска легация въ Буенос-Айресъ представя едно изложение върху нашия търговски интересъ въ република Перу, споредъ сведенията, които г. Хумберто Камильони, кандидатъ за български почетенъ консулъ въ Лима, е ималъ любезността да събере.

Търговски обмѣнъ.

Отъ проучванията, направени върху митническата статистика се оказва, че търговския обмѣнъ между България и Перу за последнитѣ 11 години е както следва:

Вносъ отъ България	Вносъ отъ Перу въ България
1924	— — —
1925	— — —
1926	— — —
1927	— — —
1928	— — —
1929	10— (перуански соли)
1930	— — —
1931	4733—
1932	468—
1933	— — —

Видено е, значи, че само презъ годинитѣ 1931 и 1932 е имало вносъ на български стоки въ Перу, а именно:

За 1931 год., подъ партида № 1218 на Вносната тарифа, **туткалъ на питки** (който плаща вносно мито 0'15 соли за кило бруто, плюсь върхнини, които достигатъ до 30 на сто отъ митото) сж внесени 5095 кила на обща стойностъ 3210 соли.

За сжщата година, подъ партида № 1854, **обикновенъ анасонъ** (който плаща вносно мито 0'20 соли за килограмъ бруто, плюсь сжщитѣ върхнини) сж внесени 2976 кила на обща стойностъ 1518 соли.

Тѣзи две партиди, заедно съ единъ пощенски колетъ за 5 соли, представляватъ цѣлия вносъ отъ България за 1931 г. на обща стойностъ 4733 соли.

Важно е да се отбележи, че цѣлия вносъ на Перу подъ партида № 1218 (туткалъ) е билъ 56,184 кгр. за 40,467 соли, отъ които 5095 кгр. за 3210 соли съответствува на България и че цѣлия вносъ подъ партида № 1854 (анасонъ) е билъ 18,630 кгр. на стойностъ 11,143 соли, въ който България е участвувала съ 2,978 кгр. на стойностъ 1,518 соли.

За 1932 г. имаме само вносъ на анасонъ отъ България подъ сжщата партида № 1854 отъ 990 кгр. за 468 соли, когато цѣлия вносъ презъ годината на сжщия артикулъ не надминава 5,467 кгр. на стойностъ 3,178 соли.

Отъ единъ бѣгълъ погледъ върху производството на България може да се заключи, че въ Перу сж възможни за вносъ следнитѣ стоки:

Тютюнъ на листа, жито, ржжъ, анасонъ, туткалъ, орѣхи и други

Произведенията, които биха могли да се изнесатъ отъ Перу за България сж:

Неообработенъ памукъ, памучна прежда, вълна, кафе, говежди кожи, маслини, медъ (бакъръ) и други при по-обстойно проучване.

Следнитѣ сведения за последнитѣ три години могатъ да ни дадатъ известна представа за вноса на тютюнъ въ Перу:

1932 г.	Куба	27065 кгр.	за	105143	перуан. соли
	С. Щати	10127	„	52844	„
	Гърция	653	„	11816	„
	Германия	28	„	63	„
		37898	„	169954	„
1933 г.	Куба	40140 кгр.	за	168983	перуан. соли
	С. Щати	8620	„	49687	„
	Гърция	1099	„	13912	„
	Други	2	„	9	„
		49861	„	232591	„
1934 г. (9 месеци)	Куба	35601	„	129104	„
	С. Щати	8195	„	26505	„
	Гърция	1244	„	16720	„
	Аржентина	1	„	10	„
		45041	„	172339	„

Тютюневия монополъ не е взелъ още никакво решение по закупуване на тютюни отъ България, но г. Камильони следи въпроса и се надѣва да донесе по него въ последствие.

Отъ проучванията направени на пазаря върху възможността да се внесатъ бѣчи или джги за бѣчи, се оказва, че нуждата отъ този артикулъ се задоволява отъ мѣстното производство.

Търсенето на орѣхи се задоволява почти изключително съ доставки отъ Чили. Въ 1933 г. Перу е внесла 60000 кгр. орѣхи на стойност 70000 соли. Това се равнява на около 1'10 соли или 0'25 американски щатски долари за килограмъ. Чили се намира въ едно изгодно положение по отношение търговията съ Перу, съгласно специалното споразумение „Модусъ вивенди“ между двете страни.

Както за джигитъ за бѣчи, тъй и за орѣхитъ, г. Камильони е готовъ да направи по-обстойни проучвания, ако заинтересовани търговци му дадатъ най-подробни спецификации и влѣзатъ въ връзка съ него на адресъ: Camilloni, P. O. Box 1955. Lima — Peru.

* * *

Българското Генерално консулство въ Мюнхенъ представя следния стопански бюлетинъ съ дата 13. IX. 1935 год.

Грозде. Отъ 10 до днесъ 13 т. м. включително, въ Мюнхенъ пристигнаха следното количество вагони съ грозде: отъ Италия 126, Гърция 3, Унгария 9, Югославия 3, България 3, Германия 7.

Днесъ ценитъ сж: Баризана 38-40, Бергалоне 40 42, Кастеламаре и др. 38-40, гръцко 50-52, унгарско 34-36, югославянско 46-48, германско 24-28, и бълг. афузъ 48-52 райхс м за 100 кгр. на шандъ.

Първия вагонъ съ българско грозде пристигна вчера, 12 т. м. на фирмата Континентале, която го е купила на твърдо отъ Сюзата на Земл. Кооп. франко вагонъ Драгоманъ по 27 рм. за 100 кгр.

Г р о з д е т о бѣ превъзходно по качество и пристигна напълно запазено. Като се има предвидъ ценитъ на много по-долнокачественото гръцко грозде, очакваше се че българското ще получи поне 55 рм. за 100 кгр., обаче по причини, които ще изложимъ по-долу, продаде се по 48 и по 50 рм. за 100 кгр.

Днесъ пристигнаха на фирмата Марио Андрета два вагона български Афузъ, единия изпратенъ отъ „Димятъ“, а другия отъ „Бждаще“. И двата вагона сж на комисиона. Първи се разтовари вагона на

„Димятъ и почна да продава по 48 рм., но следъ вмешателството на представителя на „Димятъ“ продаде се по 50 и малко количество по 52 рм. за 100 кгр. Следъ разтоварването на този вагонъ, разтовари се и тоя на „Бждаще“ и се продава по 48 и 50 рм. И двата вагона сж отлично качество и пристигнаха напълно запазени.

При факта, че много до-долнокачественото отъ нашия Афузъ гръцко грозде получава 50 рм. явно е, че цената на нашето грозде се подбива умишлено. Това се прави съ целъ да се алармиратъ българскитъ износители и производители и се понижи продажната цена въ България до 4-5 лв. на кгр., на която цена въ последствие, купувайки на твърдо, мѣстнитъ вносители да реализиратъ голѣми печалби отъ малкитъ девизни контингенти съ които разполагатъ. Поради тази причина именно освенъ опита който Андрета направи съ двата вагона на комисиона, притежателитъ на контингенти отказватъ да приематъ стока на комисиона, а когато имъ се оферира на твърдо, не даватъ по вече отъ 25 рм. за 100 кгр. франко Драгоманъ.

По такъвъ начинъ, тукашнитъ вносители ще получатъ лъвската частъ, а за нашитъ износители ще останатъ трохитъ. Ще пострадатъ и българскитъ производители, поради понижението на покупнитъ цени, ще пострадатъ и българскитъ девизни авоари все поради сжщата причина.

Ако българскитъ търговци единодушно бѣха се отказали да сключватъ сдѣлки на твърдо, това зло можеше да се избегне. Вместо това, обаче, забелѣзва се едно надпреварване въ сключване на подобни сдѣлки. Освенъ това, прокуриста на Андрета днесъ ни събщи, че единъ представителъ на българска фирма далъ му писменни задължения да му доставя стока на комисиона съ 12 на сто комисиона за цѣлото количество контингентъ съ който разполага Андрета! Пъкъ ужъ щѣхме да се стараемъ да намалимъ общо тоя процентъ отъ 8 на 7 на сто! Ние още се съмняваме въ истинността на това твърдение на Андрета, но твърде е възможно и да е така, защото сжщия българинъ игнорираше нашитъ съвети и на въпроса ни какво е успѣлъ да постигне на мѣстния пазаръ, отговори ни, че това е търговска тайна и като така не можелъ нищо да ни каже! Ако тѣзи наши сведения излѣзатъ вѣрни, това значи, че този господинъ, и други нему подобни, алармирайки мѣстния пазаръ, ще съсипятъ и себе си, и българския производителъ и българския търговецъ! На пазаря се носятъ слухове, че отъ България фирмитъ предлагали на тукашни фирми стока по на 25 и 26 рм. за 100 кгр. франко Драгоманъ, други на комисиона съ по 10, 12 и 14 на сто комисиона и пр. Поради тази причина, днесъ вече се искатъ покупки отъ България по 23 рм. за 100 кгр. франко Драгоманъ!

Изчислено на базата 33 лв. за една райхс-марка, при продажба Драгоманъ въ марки, имаме следното положение: 20 рм. се равняватъ на 6'60 лв. за 1 кгр., 21—6'93, 22—7'26, 23—7'59, 24—7'94, 25—8'25, 26—8'59, 27—8'81, 28—9'14, 29—9'47, и при продажби по 30 рм. за 100 кгр., получава се 9'70 лв. за кгр

Фрахта, който се плаща за 1 кгр. българско грозде отъ Драгоманъ до различни градове на Германия е въ лева: до Берлинъ 3'50, до Боденбахъ 2'85, Кьолнъ 3'20, Дюселдорфъ 3'20 и до Мюнхенъ 2'10 лв.

